

Помѣщенiето на софiйското санджакско казначейство се е обърнaло за такова на банката.

Слѣдъ като сж били наредени по този начинъ всички подготвителни работи, станало е, по официаленъ редъ, откриването на банката. То е било извършено на 23 май 1879 г., т. е. два дни прѣди закриване канцеларията на императорския руски комисаръ. По поводъ на това откриване на банката, четемъ въ кореспонденция отъ София ³⁾ до в. „Марица“, издаванъ въ Пловдивъ, слѣдующето: „На 23 май стана тържественното отваряние на Българската Народна Банка въ София. На това тържество присѣдствувa негово сиятелство князь Дондуковъ-Корсаковъ, основателя на това икономическо заведение отъ толкова голѣма важность; негово прѣвъзходителство К. Бухъ, финансовий министъръ и който е устроителя на това заведение; тѣхни прѣвъзходителства генералъ Гресеръ, генералъ Демонтовичъ, генералъ Золотаревъ, г. Тухолка, г. Маринъ Дриновъ и многобройно число отъ мѣстни жители, между които се виждаха и тукашни богаташи евреи. Прѣди да се започне молебена, директорътъ на Банката, г. Карбонеръ направи на негово сиятелство едно изложение на сичко, што е било нужно да се приготви за отварянieto на Българската Народна Банка и какви ще бждатъ първитѣ дѣйствия на тая банка“... (Вж. в. „Марица“, г. II, бр. 88 отъ 5 юний 1879 г.).⁴⁾

Споредъ устава на Българската Народна Банка отъ 21 януарий 1879 г., послѣдната трѣбаше да работи съ капиталъ отъ 2 мил. лв., взети отъ правителственитѣ пари (доходи на държавата), отъ които 1,8 мил. лв. трѣбаше да служатъ за основенъ а остатъка отъ 200 хил. лв. за запасенъ капиталъ: съ сумата 1,8 мил. лв. трѣбвало да се правятъ „земанията-даванията на банката“, а сумитѣ на запасния капиталъ да се държатъ на готово „за оздравление на операциитѣ“ (§ 3 отъ устава). Слѣдъ врѣме, когато капиталътъ на банката нарастнѣлъ до 4 пжти отъ първата сума, сир. когато той достигнѣлъ до 8 мил. лв., тогава съгласно постановлението на § 39 отъ устава, горната сума отъ 2 мил. лв. трѣбвало да се повърне обратно на държавното съкровище, а банката да продължи да работи по-нататкъ съ остатъка отъ препечеленитѣ суми.

Колкото се касае до чуждитѣ парични суми, вписани въ банката, тѣ сж се приемали по депозигъ (влогове), безъ срокъ (безсрочни) или на опрѣдѣленъ срокъ (срочни), както и по текуща смѣтка (§ 17, букви а и б).

Отъ рода на активнитѣ операции, на Б. Н. Банка се е позволявало да отпуска пари въ заемъ срѣщу *движимъ залогъ*, като цѣнни книги, скжпоцѣнни метали и др. такива цѣнности и да сконтира полаци и др. срочни обязательства, основани на търговски земания-давания. Освѣнъ това, банката трѣбвало да извършва всѣкакви други операции отъ общъ характеръ, каго наприм. да прѣвожда суми отъ едно мѣсто на друго изъ прѣдѣлитѣ на княжеството или задграница, да открива подписка за държавни и други обществени заеми, да купува и продава за своя смѣтка и по поржчка чекове и полици (камбио) и пр.

³⁾ Първиятъ вѣстникъ въ София, издаванъ слѣдъ освобождението, в. „Витоса“ (органъ на консервативната партия), е започналъ да излиза прѣвъ м. юний 1879 г. Прочемъ, възможно е въ първитѣ нумера на този вѣстникъ да е било писано нѣщо по откриване на банката, обаче ние не можеме да намѣримъ нито въ Народната Библиотека, нито въ нѣкое частно лице първитѣ му нумера.

⁴⁾ На тази дата, споредъ насъ, сир. на 23 май управлението на банката трѣбаше да държи прѣвъ 1904 г. своятъ 25 год. юбилей, а не на 6 юний — когато сж се познава паричнитѣ операции на учрѣждението.